



Dokument z posiedzenia

B8-0143/2017

8.2.2017

PROJEKT REZOLUCJI

złożony w następstwie oświadczenia Komisji

zgodnie z art. 123 ust. 2 Regulaminu

w sprawie zawarcia Kompleksowej umowy gospodarczo-handlowej (CETA) między Kanadą, z jednej strony, a Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony
(2017/2525(RSP))

Gianni Pittella, Sorin Moisă
w imieniu grupy S&D

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie zawarcia Kompleksowej umowy gospodarczo-handlowej (CETA) między Kanadą, z jednej strony, a Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony (2017/2525(RSP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając planowaną kompleksową umowę gospodarczo-handlową między Kanadą a Unią Europejską (CETA),
- uwzględniając wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie zawarcia kompleksowej umowy gospodarczo-handlowej między Kanadą, z jednej strony, a Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony,
- uwzględniając wspólne oświadczenie z 16. szczytu UE-Kanada z dnia 30 października 2016 r.,
- uwzględniając Wspólny instrument interpretacyjny dotyczący kompleksowej umowy gospodarczo-handlowej między Kanadą a Unią Europejską i jej państwami członkowskimi (CETA) z dnia 27 października 2016 r.,
- uwzględniając 38 oświadczeń, które mają zostać zawarte w protokole Rady z dnia 27 października 2016 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie stosunków handlowych UE-Kanada¹,
- uwzględniając sprawozdanie końcowe z czerwca 2011 r. dotyczące oceny wpływu negocjacji CETA na zrównoważony rozwój,
- uwzględniając komunikat Komisji „Handel z korzyścią dla wszystkich – W kierunku bardziej odpowiedzialnej polityki handlowej i inwestycyjnej” (COM(2015)0497),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 28 czerwca 2016 r. w sprawie nowej, perspektywicznej i innowacyjnej przyszłej strategii w dziedzinie handlu i inwestycji²,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 lipca 2015 r. w sprawie transatlantyckiego partnerstwa handlowo-inwestycyjnego³,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie praw człowieka oraz norm społecznych i środowiskowych w międzynarodowych umowach handlowych⁴,

¹ Dz.U. C 380 E z 11.12.2012, s. 20.

² Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0299.

³ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0252.

⁴ Dz.U. C 99E z 3.4.2012, s. 31.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw w międzynarodowych umowach handlowych¹,
 - uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności art. 207 ust. 3, art. 218 i art. 168 oraz art. 191, który dotyczy zasady ostrożności,
 - uwzględniając art. 123 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że prowadzone przez UE i Kanadę negocjacje kompleksowej umowy gospodarczo-handlowej (CETA) zostały zakończone po siedmiu latach w październiku 2014 r., a ostatni podpis złożono w dniu 30 października 2016 r.;
- B. mając na uwadze, że CETA stanowi pierwszą kompleksową umowę gospodarczą zawartą przez UE z wysoko uprzemysłowionym krajem Zachodu, która daje unijnym eksporterom nowe możliwości wywozowe mogące przełożyć się na miejsca pracy i wzrost w UE; mając na uwadze, że istnieje potencjalne ryzyko negatywnego oddziaływania na określone newralgiczne sektory;
- C. mając na uwadze, że UE i Kanada są partnerami mającymi te same poglądy, którzy podzielają te same podstawowe wartości, w tym poszanowanie godności ludzkiej, wolność, demokrację, równość, praworządność i poszanowanie praw człowieka, ochronę zdrowia, bezpieczeństwa i środowiska, a także różnorodność kulturową i językową oraz wolność i pluralizm mediów, które to wartości są wymienione w preambule CETA;
- D. mając na uwadze, że CETA doprowadzi do zniesienia taryf w odniesieniu do 98,6 % wszystkich kanadyjskich pozycji taryfowych i 98,7 % unijnych pozycji taryfowych, a także do zniesienia w 100 % taryf przemysłowych; mając na uwadze, że po wejściu umowy w życie Kanada zniesie 90,9 % rolnych pozycji taryfowych, a Europa – 93,8 %, przy czym określone newralgiczne produkty będą uwzględnione w kontyngentach taryfowych lub całkowicie wyłączone, a UE zwiększy kontyngent przywozowy na wieprzowinę i na wołowinę od zwierząt niekarmionych hormonami; mając na uwadze, że w wyniku zawarcia CETA prowincje kanadyjskie po raz pierwszy otworzą rynki zamówień dla oferentów z zagranicy, co przełoży się na większe możliwości dla UE; mając na uwadze, że CETA zezwala na stosowanie kryteriów środowiskowych i pracowniczych w zamówieniach publicznych;
- E. mając na uwadze, że CETA zwiększy mobilność pracowników przez ułatwienie przedsiębiorstwom tymczasowego przemieszczania pracowników między UE i Kanadą, a także przez wspieranie umów o wzajemnym uznawaniu umożliwiającym wykwalifikowanym specjalistom podejmowanie pracy zarówno w UE, jak i w Kanadzie;
- F. mając na uwadze, że niezmiennie krytyczna ocena metody prowadzenia negocjacji handlowych i wyrażany wobec niej sceptycyzm opinii publicznej doprowadziły do zwiększenia do niespotykanego wcześniej poziomu przejrzystości innych unijnych umów handlowych dzięki poprawie dostępu do dokumentów, regularnemu przekazywaniu informacji na temat negocjacji oraz usprawnieniu komunikacji; mając

¹ Dz.U. C 99E z 3.4.2012, s. 101.

na uwadze, że wciąż niezbędne są dalsze ulepszenia; mając na uwadze, że negocjacje CETA pokazały, że umowy handlowe nie mogą być już negocjowane za zamkniętymi drzwiami;

- G. mając na uwadze, że zarówno Parlament Kanady, jak i Parlament Europejski aktywnie i regularnie monitorowały i kształtowały negocjacje, a także zgłaszały pomysły i wyrażały obawy w toku całego procesu, opierając się przy tym na informacjach przekazywanych przez obywateli, związki zawodowe, MŚP i inne grupy społeczeństwa obywatelskiego, a także na współpracy z nimi;
- H. mając na uwadze, że organizacje społeczeństwa obywatelskiego będą uczestniczyły w rozmowach dotyczących aspektów umowy związanych ze zrównoważonym rozwojem w ramach Forum Społeczeństwa Obywatelskiego CETA, a także mając na uwadze, że skład forów społeczeństwa obywatelskiego musi zawsze promować zrównoważoną reprezentację odpowiednich zainteresowanych podmiotów i innych zainteresowanych stron; mając na uwadze, że CETA stanowi jedną z pierwszych unijnych umów handlowych zawierających nakładany na każdą stronę wymóg uwzględniania zgłaszanych przez opinię publiczną uwag w sprawie dotyczących CETA kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem;
- I. mając na uwadze, że sprawiedliwy i uczciwy handel w istotny sposób przyczynia się do dobrobytu i może być wykorzystany jako instrument promowania programu działań na rzecz sprawiedliwości społecznej i zrównoważonego rozwoju zarówno w UE, jak i na całym świecie; mając na uwadze, że CETA może stanowić dla UE i jej państw członkowskich okazję do dalszego promowania wspólnych i surowych norm unijnych zwłaszcza w obszarze praw pracowniczych, ochrony środowiska, praw konsumenta i dobrobytu społecznego w zawieranych przez nią umowach handlowych; mając jednak na uwadze, że w CETA nie został uwzględniony oparty na sankcjach mechanizm usuwania naruszeń, ale obie strony postanowiły zająć się tą kwestią podczas wczesnego przeglądu;
- J. mając na uwadze, że wolny handel jako niezbędny element globalizacji stanowi główny temat debaty publicznej, a społeczeństwo obywatelskie zgłasza wątpliwości dotyczące ewentualnego negatywnego oddziaływania CETA na konsumentów i obawia się, że na tej umowie skorzystają głównie korporacje; mając na uwadze, że wyniki różnych badań przeprowadzanych z zastosowaniem różnych metod są niejednolite, jeśli chodzi o wpływ CETA na tworzenie miejsc pracy; mając na uwadze, że w UE skuteczność istniejących narzędzi, które mogą pomóc pracownikom zwalnianym wskutek globalizacji dostosować się do nowych możliwości i zmian, w tym wynikających z dwustronnych umów handlowych takich jak CETA, musi zostać zwiększona i uzupełniona dzięki dodatkowym mechanizmom służącym przewidywaniu negatywnego oddziaływania;
- K. mając na uwadze, że CETA nie wpływa na zdolność UE i państw członkowskich do przyjmowania i stosowania własnych przepisów zmierzających do osiągnięcia uzasadnionych celów porządku publicznego, takich jak ochrona i promocja zdrowia publicznego, usługi społeczne, kształcenie, bezpieczeństwo, środowisko, moralność publiczna, ochrona socjalna lub ochrona konsumentów, prywatność, ochrona danych i promocja różnorodności kulturowej; mając na uwadze, że UE i Kanada zwróciły

szczególną uwagę na zapewnienie, aby tekst CETA oraz Wspólny instrument interpretacyjny w sposób wyraźny odzwierciedlały ich wspólne porozumienie zakładające, że rządowi i parlamentom nie należy i nie będzie się uniemożliwiać realizowania uzasadnionych celów porządku publicznego;

- L. mając na uwadze, że w CETA uznano przysługujące państwom członkowskim na wszystkich szczeblach prawa do określania i świadczenia usług publicznych w takich obszarach jak krajowe świadczenia zdrowotne, kształcenie, usługi społeczne, mieszkalnictwo i zaopatrzenie w wodę; mając na uwadze, że UE i jej państwa członkowskie zastrzegają sobie prawo do przyjęcia lub zmiany dowolnego środka w odniesieniu do tych usług, które są wspierane ze środków publicznych lub korzystają z jakiegokolwiek formy wsparcia publicznego; mając na uwadze, że Parlament Europejski wyraził już w swojej rezolucji z dnia 8 czerwca 2011 r. pogląd, że zastosowanie wykazu negatywnego w CETA powinno być postrzegane jako wyjątek i nie powinno stanowić precedensu dla przyszłych negocjacji handlowych; mając na uwadze, że w Układzie ogólnym WTO w sprawie handlu usługami (GATS) zastosowano wykaz pozytywny;
- M. mając na uwadze, że wciąż wyrażane są wątpliwości co do konieczności stosowania mechanizmu rozstrzygania sporów inwestycyjnych w stosunkach między dwiema dojrzałymi demokracjami; mając na uwadze, że w CETA przewidziano pierwotnie prywatny system arbitrażu ad hoc (tzw. system rozstrzygania sporów między inwestorem a państwem – ISDS), co spotkało się z ogromną krytyką opinii publicznej ze względu na brak należytej równowagi między ochroną inwestorów a ochroną praw i możliwości UE oraz państw członkowskich w zakresie wprowadzania regulacji w interesie publicznym, a także brak przejrzystości tego systemu oraz brak gwarancji bezstronności i kompetencji zawodowych arbitrów;
- N. mając na uwadze, że dzięki przewodniej roli grupy S&D w Parlamencie Europejskim, staraniom społeczeństwa obywatelskiego oraz wyrażanym publicznie zastrzeżeniom dotyczącym systemu ISDS Parlament Europejski zaapelował, aby z niego zrezygnować, w związku z czym Komisja we wrześniu 2015 r. wystąpiła z wnioskiem dotyczącym zastąpienia tego systemu systemem sądów ds. inwestycji (ICS); mając na uwadze, że system ICS w CETA stanowi istotny krok naprzód w dziedzinie sposobu rozstrzygania sporów inwestycyjnych, ponieważ przewiduje ustanowienie stałego sądu, którego sędziowie byłiby losowo przydzielani do danej sprawy, stałego sądu apelacyjnego, a także wprowadzenie surowych zasad dotyczących konfliktu interesów i kodeksu postępowania egzekwowanego przez przewodniczącego Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości; mając na uwadze, że dalsze elementy systemu ICS muszą zostać udoskonalone jak najszybciej przed przekazaniem ostatecznego powiadomienia w sprawie wejścia w życie CETA zgodnie z art. 30.7 ust. 2, a wśród elementów wymagających dalszego udoskonalenia można wymienić wyznaczanie i wynagradzanie sędziów, pełny zbiór zasad etycznego postępowania oraz mechanizm sankcji w przypadku nieprzestrzegania tych zasad;
- O. mając na uwadze, że w CETA udoskonalono pewne przepisy prawa materialnego dotyczące ochrony inwestycji; mając na uwadze, że ulepszone przepisy w dziedzinie przejrzystości w odpowiedni sposób zapewniają, że spory nie będą już rozstrzygane „za zamkniętymi drzwiami”; mając na uwadze, że zawarte w CETA zmienione przepisy dotyczące ochrony inwestycji, a także system ICS, doprowadzą do zastąpienia ośmiu

obowiązujących dwustronnych umów inwestycyjnych zawartych między państwami członkowskimi a Kanadą, które w przeszłości wzbudzały wątpliwości w związku z brakiem przejrzystości i odpowiedniej ochrony przysługującego rządowi prawa do wprowadzania regulacji i w których przewidziano szkodliwy system ISDS;

- P. mając na uwadze, że wyraźne uznanie prawa do tworzenia uregulowań, pierwotnie występujące jedynie w preambule CETA, znalazło się w ostatecznej wersji tekstu w celu uniknięcia ryzyka tak zwanej „wstrzemięźliwości regulacyjnej”, która polega na tym, że rządy uznają, że uniemożliwia się im podejmowanie uzasadnionych środków w zakresie porządku publicznego oraz przyjmowanie regulacji w celu osiągnięcia uzasadnionych celów porządku publicznego, takich jak zdrowie publiczne, bezpieczeństwo, moralność publiczna, ochrona socjalna i ochrona konsumentów oraz promocja różnorodności kulturowej;
- Q. mając na uwadze, że rząd belgijski dąży do tego, aby Trybunał Sprawiedliwości zbadał system ICS pod kątem jego zgodności z prawem Unii;
- R. mając na uwadze, że Komisja ma przed końcem 2017 r. zwrócić się oficjalnie o mandat do rozpoczęcia negocjacji w sprawie wielostronnego trybunału inwestycyjnego; mając na uwadze, że parlamenty narodowe wezmą powyższe pod uwagę przy dokonywaniu w nadchodzących latach oceny CETA w parlamentach narodowych; mając na uwadze, że Parlament Europejski musi odgrywać główną rolę przy określaniu stanowiska UE w toku tych negocjacji;
- S. mając na uwadze, że UE i Kanada potwierdziły w CETA wspólny cel, jakim jest dążenie, wraz z innymi partnerami handlowymi, do ustanowienia wielostronnego trybunału inwestycyjnego oraz mechanizmu odwoławczego; mając na uwadze, że w dniu 13 grudnia 2016 r. odbyło się w Genewie spotkanie UE i Kanady z przedstawicielami państw trzecich z myślą o wspólnym wystąpieniu z wnioskiem dotyczącym ustanowienia jednego, stałego, wielostronnego organu rozstrzygającego spory inwestycyjne, co oznaczałoby oddalenie się jeszcze bardziej od doraźnego systemu rozstrzygania sporów między inwestorem a państwem, który jest obecnie przewidziany w około 3 200 obowiązujących umowach handlowych; mając na uwadze, że w tym zakresie należy również uwzględnić zbadanie możliwości wykorzystywania tego wielostronnego organu przez inne podmioty w celu pozywania inwestorów;
- T. mając na uwadze, że Kanada pragnie podejmować ciągłe i nieustające wysiłki z myślą o ratyfikacji i wdrożeniu wszystkich najważniejszych konwencji MOP, a podczas negocjacji CETA ratyfikowała trzy konwencje MOP; mając na uwadze, że Kanada rozpoczęła wewnętrzny proces w celu ratyfikowania Konwencji nr 98 dotyczącej stosowania zasad prawa organizowania się i rokowań zbiorowych, ale proces ten nie został jeszcze zakończony;
- U. mając na uwadze, że 145 europejskich oznaczeń geograficznych, które do tej pory były w dużej mierze nieobjęte żadną ochroną, będzie chronionych na rynku kanadyjskim, a liczba ta może się zwiększyć dzięki nowym oznaczeniom geograficznym, co ma na celu ochronę niektórych najbardziej renomowanych produktów pochodzących z UE, zwiększenie możliwości dla MŚP i dalszą ochronę konsumentów; mając na uwadze, że CETA nie wiąże się z żadną zmianą przepisów UE w zakresie znakowania i śledzenia genetycznie zmodyfikowanej żywności, a także oceny ryzyka i udzielania zezwoleń w

odniesieniu do takiej żywności; mając na uwadze, że wykorzystanie organizmów zmodyfikowanych genetycznie (GMO) i obróbki chemicznej wciąż wzbudza kontrowersje w Europie;

- V. mając na uwadze, że w skład Wspólnego Komitetu CETA, którego przewodniczącymi są kanadyjski minister do spraw handlu zagranicznego i komisarz UE do spraw handlu, będą wchodzić przedstawiciele obu partnerów w celu nadzorowania i ułatwiania wykonywania i stosowania umowy oraz nadzorowania prac wszystkich specjalnych komitetów i innych organów powołanych na mocy CETA; mając na uwadze, że decyzje komitetu nie mogą skutkować powstaniem po stronie instytucji UE obowiązku przyjmowania lub zmieniania prawa Unii ani oznaczać takiego zobowiązania; mając na uwadze, że kompetencje Parlamentu Europejskiego przyznane mu na mocy Traktatów UE muszą być w pełni przestrzegane; mając na uwadze, że Parlament Europejski musi mieć odpowiednie możliwości kontroli wdrażania CETA, zwłaszcza decyzji Wspólnego Komitetu;
1. jest zdania, że unijna polityka handlowa musi się przyczyniać do tworzenia godziwych miejsc pracy, zrównoważonego rozwoju, utrzymania unijnych norm, ochrony usług publicznych i poszanowania procedur demokratycznych, przy jednoczesnym zwiększeniu unijnych możliwości w zakresie eksportu; uważa, że cele CETA stanowią podstawę opracowania postępowego programu handlu globalnego opartego na wspólnych wartościach UE i Kanady, w tym na ochronie praw człowieka i surowych norm dotyczących ochrony konsumentów, pracowników i środowiska; podkreśla, że Kanada i UE zobowiązały się nie osłabiać ani nie zmniejszać poziomu ochrony pracy oraz środowiska w celu stymulowania obrotu handlowego lub przyciągnięcia inwestycji;
 2. ubolewa, że tekst CETA nie wskazuje jednoznacznie, że dotychczasowe usługi publiczne oraz wszelkie usługi, które mogą się pojawić w przyszłości, nie podlegają postanowieniom CETA; z zadowoleniem przyjmuje jednak zobowiązania złożone przez wszystkie strony odnośnie do tego, że UE oraz rządy jej państw członkowskich na wszystkich szczeblach zachowają prawo do określania, świadczenia i regulowania usług publicznych, w tym w obszarze zdrowia, kształcenia, usług społecznych, mieszkalnictwa i zaopatrzenia w wodę; przypomina, że CETA nie zobowiązuje rządów do prywatyzowania jakichkolwiek usług ani nie uniemożliwia im – w odniesieniu do usług, które zostały wcześniej sprywatyzowane – ponownego przeniesienia ich do sektora publicznego, pod zarząd publiczny lub pod jakąkolwiek inną formę kontroli; jest zdania, że – co do zasady – stosowanie wykazu pozytywnego, jak ma to miejsce w GATS, jest zawsze pożądane;
 3. dostrzega zawarte w CETA zobowiązania na rzecz handlu i zrównoważonego rozwoju, w tym zobowiązania do zapewnienia najwyższego poziomu ochrony praw pracowniczych i środowiska; ubolewa, że w CETA nie został uwzględniony mechanizm oparty na sankcjach; oczekuje jednak, że CETA przyniesie wymierne pozytywne skutki w celu zapewnienia maksymalnych korzyści dla pracowników i środowiska; apeluje w związku z tym do obu stron o wyrażenie do połowy 2017 r. zgody na wniosek dotyczący zwiększenia skutecznej wykonalności postanowień CETA dotyczących handlu, pracy i środowiska, przede wszystkim przez wprowadzenie odpowiedniego mechanizmu sankcji; podkreśla, że kwestią najwyższej wagi jest dokonanie oceny i

przeгляdu wdrażania CETA przez zainteresowane podmioty, w tym związki zawodowe, organizacje pracownicze i grupy ekologiczne, przede wszystkim z wykorzystaniem forów społeczeństwa obywatelskiego i wewnętrznych grup doradczych; podkreśla, że ocena i przegląd norm pracy i norm środowiskowych nie powinny być ograniczone do rozdziałów dotyczących ściśle tych zagadnień, ale że należy je przeprowadzać w sposób horyzontalny w odniesieniu do tych obszarów oraz innych obszarów umowy, takich jak inwestycje, handel usługami, współpraca regulacyjna i zamówienia publiczne w zakresie norm pracy i norm środowiskowych; apeluje do państw członkowskich o pełne wspieranie takiego reformowania postanowień dotyczących handlu i zrównoważonego rozwoju;

4. zauważa, że Kanada realizuje proces ratyfikacji Konwencji MOP nr 98 dotyczącej stosowania zasad prawa organizowania się i rokowań zbiorowych; dostrzega, że podstawowe zasady tej konwencji są już uwzględnione w kanadyjskich przepisach ustawowych w zakresie prawa pracy; oczekuje jednak, że konwencja ta zostanie ratyfikowana w jak najszybszym terminie, oraz apeluje do Rady o powstrzymanie się od dokonania ostatecznego powiadomienia w sprawie wejścia w życie, zgodnie z art. 30.7 ust. 2, do chwili zakończenia przez Kanadę procedury ratyfikacji konwencji nr 98;
5. zauważa, że unijna „zasada ostrożności”, która jest wyrażona w Traktatach UE, będzie nadal obowiązywać i chronić przysługujące UE oraz państwom członkowskim prawo do stosowania ich podstawowych zasad w odniesieniu do działań regulacyjnych; przywiązuje największą wagę do Oświadczenia Komisji w odniesieniu do ochrony zasady ostrożności w CETA (siódmego oświadczenia w wykazie oświadczeń, które mają zostać włączone do protokołu posiedzenia Rady), a w szczególności do stwierdzenia, że „żadne z postanowień CETA nie uniemożliwia stosowania w Unii Europejskiej zasady ostrożności określonej w Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej”; podkreśla z całą stanowczością, że wszystkie towary importowane z Kanady do UE muszą odpowiadać wszelkim normom obowiązującym w UE; zauważa, że współpraca regulacyjna w ramach CETA może być podejmowana na zasadzie dobrowolności; podkreśla, że jakakolwiek współpraca nie może mieć szkodliwego wpływu na wewnętrzny proces legislacyjny w UE, w tym na odpowiednie konsultacje z zainteresowanymi podmiotami w UE, a ponadto nie może w żaden sposób wpływać na kompetencje Parlamentu Europejskiego przyznane mu na mocy Traktatów UE;
6. przypomina, że CETA zawiera definicje norm ochrony inwestycji oraz wyraźne odniesienie do przysługującego rządowi prawa do wprowadzania regulacji w celu osiągnięcia uzasadnionych celów w dziedzinie polityki w takich obszarach, jak ochrona zdrowia i bezpieczeństwa publicznego, środowiska i moralności publicznej, ochrona socjalna i ochrona konsumenta oraz promocja i ochrona różnorodności kulturowej; przypomina, że strony CETA w sposób wyraźny potwierdziły, że wprowadzenie przez jedną ze stron regulacji w sposób mający niekorzystny wpływ na inwestycję lub niezgodny z oczekiwaniami inwestora dotyczącymi zysków nie stanowi naruszenia norm ochrony inwestycji, a przez to nie wymaga rekompensaty; przyznaje jednak, że zagrożenie „wstrzemięźliwością regulacyjną” nie zostało całkowicie wyeliminowane z CETA; apeluje do Komisji o pełne wykorzystanie w razie potrzeby wiążących interpretacji norm ochrony inwestycji w celu zapewnienia, że ich wykładnia odzwierciedla zaprezentowane we Wspólnym instrumencie interpretacyjnym zamierzenie UE i Kanady, aby CETA nie doprowadziła do traktowania inwestorów

- zagranicznych w sposób bardziej korzystny niż inwestorów wewnętrznych;
7. domaga się pełnego zaangażowania Parlamentu Europejskiego na wszystkich etapach ustanawiania i przyszłych przeglądów systemu sądów ds. inwestycji, w tym na etapie wyznaczania sędziów sądu i sądu odwoławczego, oraz między innymi przy zapewnianiu ich niezawisłości oraz kompetencji, a także przy nadzorowaniu aspektów organizacyjnych, takich jak wynagradzanie sędziów; domaga się zapewnienia przez Komisję i Radę, aby Parlament Europejski uczestniczył w określaniu szczegółowych zasad postępowania mających zastosowanie do kandydatów na urząd członków sądu lub sądu odwoławczego, a także mechanizmu sankcji w przypadku nieprzestrzegania zasad postępowania, w celu zapewnienia pełnego poszanowania niezawisłości przysługującej im władzy sędziowskiej; ubolewa, że proces ustanawiania systemu ICS, w tym w odniesieniu do wszystkich wyżej wymienionych kwestii, nie został zakończony przed przedstawieniem tekstu CETA Parlamentowi Europejskiemu w celu wyrażania zgody; apeluje do państw członkowskich o pełne wspieranie działań związanych z wdrażaniem systemu ICS;
 8. zauważa, że rząd belgijski pragnie zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości w celu zbadania zgodności systemu ICS z prawem Unii; apeluje do Parlamentu Europejskiego o przedstawienie uwag na piśmie zgodnie z art. 141 ust. 4 Regulaminu w ramach tego przyszłego postępowania sądowego;
 9. z dużym zadowoleniem przyjmuje fakt, że Kanada postanowiła w pełni osiągnąć cel w postaci wypracowania wielostronnego rozwiązania w dziedzinie ochrony inwestycji oraz że blisko współpracuje z UE przy podejmowaniu aktywnych wysiłków z myślą o urzeczywistnieniu tego rozwiązania, które ma na celu przewyższenie niespójności i fragmentacji tysięcy różnych międzynarodowych umów inwestycyjnych, które obowiązują obecnie na całym świecie; uważa, że ten uzgodniony wspólnie w CETA nowy system sądów inwestycyjnych stanowi kamień milowy na drodze do osiągnięcia tego celu, i wzywa do wykorzystania czasu pozostałego do rozpoczęcia okresu pełnego obowiązywania umowy, podczas którego ten nowy system nie będzie tymczasowo stosowany, do podjęcia wszelkich środków w celu zapewnienia zdecydowanej ochrony niezawisłości publicznie wyznaczanych sędziów oraz odpowiednich zasad etycznych;
 10. apeluje do Komisji o regularne informowanie Parlamentu o tymczasowym stosowaniu CETA przez publiczne składanie raz do roku szczegółowego sprawozdania z wdrażania w celu zapewnienia, aby pokładane w CETA oczekiwania w zakresie tworzenia godziwych miejsc pracy, promowania praw pracowniczych i ochrony środowiska stały się rzeczywistością; ponawia swój apel do Komisji o ustanowienie specjalnych wskaźników w celu zapewnienia monitorowania wdrażania umów takich jak CETA, a także ich wpływu na wyniki poszczególnych gałęzi przemysłu i sektorów UE odnośnie do ich udziału rynkowego;
 11. zauważa, że poprzez zastosowanie kontyngentów taryfowych CETA objęte są także pewne newralgiczne sektory rolnictwa, takie jak sektor produkcji wołowiny i wieprzowiny; przypomina, że w opracowaniu Komisji pt. „Cumulative economic impact of future trade agreements on EU agriculture” („Łączny wpływ gospodarczy przyszłych umów handlowych na rolnictwo w UE”) wskazano na niezwykle newralgiczny charakter tych produktów oraz na konieczność ich ochrony; oczekuje, że

w ramach unijnej polityki handlowej szczególną uwagę będzie się poświęcać szczególnie wrażliwemu charakterowi działalności producentów lokalnych i rolnictwa rodzinnego;

12. przypomina, że wiele krajów rozwijających się korzysta z preferencji taryfowych UE i Kanady; w związku z tym apeluje do Komisji o uważne monitorowanie skutków, jakie CETA może wywierać na kraje rozwijające się, zwłaszcza w przedmiocie ewentualnej erozji preferencji, odwrócenia handlu oraz osiągnięcia przez nie celów zrównoważonego rozwoju, a także o regularne przekazywanie Parlamentowi Europejskiemu sprawozdań na temat tych skutków; apeluje do Komisji o wspieranie inicjatyw mających na celu promowanie włączenia krajów rozwijających się do globalnych łańcuchów wartości, a także możliwości oferowanych przez CETA, przy wykorzystaniu odpowiednich instrumentów na rzecz rozwoju, takich jak pomoc na rzecz wymiany handlowej;
13. wyraża uznanie dla zaciągniętego wspólnie przez UE i Kanadę zobowiązania na rzecz współpracy oraz przyjęcia roli lidera w dziedzinie związanych z handlem zagadnień środowiskowych w ramach CETA, przede wszystkim w odniesieniu do wdrażania porozumienia paryskiego; apeluje do Komisji o wykorzystanie mechanizmu przeglądów w celu dalszego wyjaśnienia konkretnych metod współpracy w ramach CETA, zwłaszcza w odniesieniu do celów w zakresie emisji gazów cieplarnianych, w tym z wykorzystaniem mechanizmu opartego na sankcjach;
14. jest zdania, że najważniejsze normy przejrzystości dotyczące systemów opodatkowania powinny być wiążące oraz służyć wyznaczaniu kierunków unijnej polityki handlowej i umów handlowych; apeluje do Komisji o uwzględnianie we wszystkich porozumieniach handlowych i umowach o partnerstwie klauzul o dobrym zarządzaniu w kwestiach podatkowych dotyczących zwłaszcza przestrzegania odpowiednich zaleceń Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) w sprawie podatków (np. inicjatywa BEPS) i zapewnienie, aby umowy handlowe i partnerskie nie były nadużywane przez przedsiębiorstwa lub pośredników w celu uchylania się od opodatkowania i unikania opodatkowania lub prania pieniędzy stanowiących dochód z nielegalnej działalności;
15. domaga się, aby w przyszłym porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie negocjacji międzynarodowych nadać Parlamentowi pełne uprawnienia w zakresie kontroli wdrażania CETA, zwłaszcza w odniesieniu do decyzji Wspólnego Komitetu;
16. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich, a także rządowi federalnemu i parlamentowi Kanady oraz rządowi i parlamentom prowincji i terytoriów Kanady.